

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Επιδημιολογική Επιτήρηση HIV/AIDS

Προκαταρκτικά δεδομένα 2025

(Έως και 31/10/2025)

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ & ΠΡΟΛΗΨΗΣ HIV/AIDS & ΣΜΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ HIV/AIDS, ΣΜΝ & ΗΠΑΤΙΤΙΔΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ (ΕΟΔΥ)

Ελληνική Δημοκρατία / Υπουργείο Υγείας

Εισαγωγή

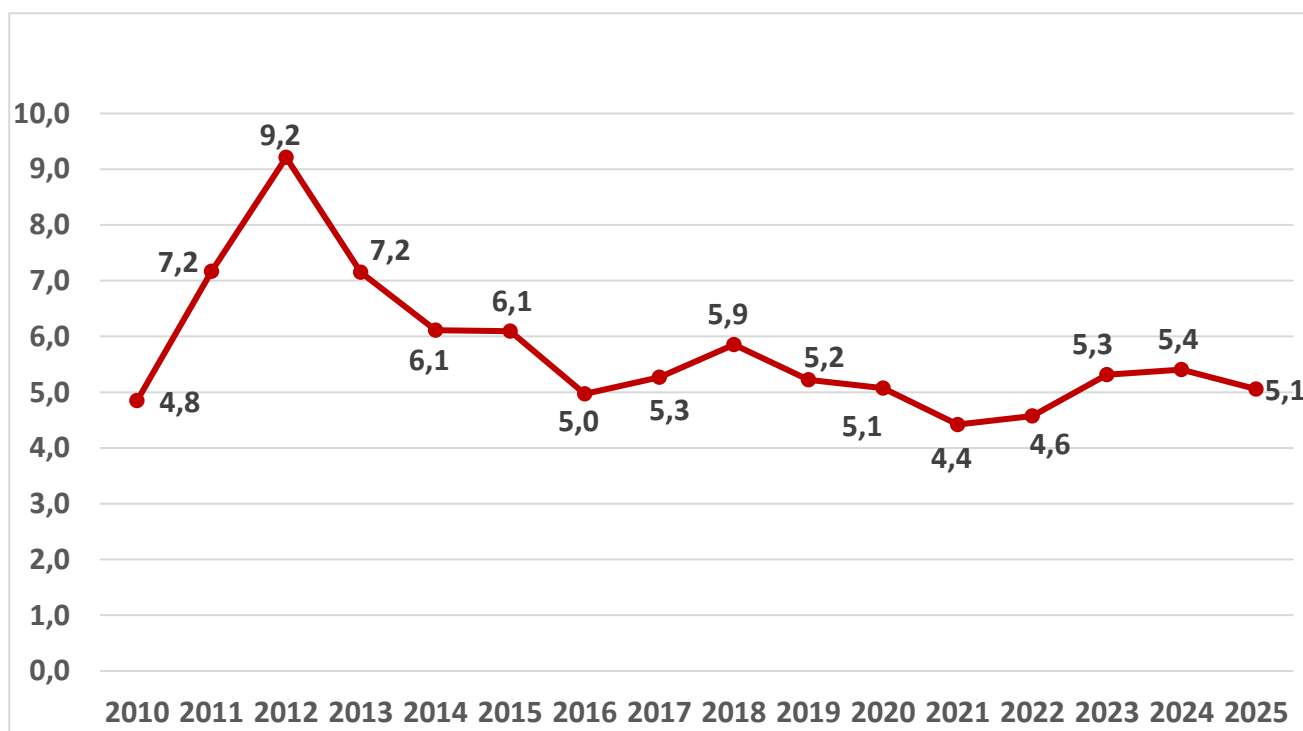
Η επιδημιολογική επιτήρηση της HIV λοίμωξης στην Ελλάδα πραγματοποιείται κυρίως μέσω του συστήματος υποχρεωτικής δήλωσης των περιστατικών HIV λοίμωξης, των κρουσμάτων AIDS και των θανάτων. Η παρακολούθηση της πορείας της επιδημίας αποτελεί αρμοδιότητα του Τμήματος Επιδημιολογικής Επιτήρησης & Πρόληψης HIV/AIDS & ΣΜΝ του Εθνικού Οργανισμού Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ). Στην παρούσα αναφορά περιλαμβάνονται περιστατικά HIV που διαγνώστηκαν έως και τις 31/10/2025 και έχουν καταχωριστεί στο Εθνικό Μητρώο HIV έως και τις 02/11/2025. Όσον αφορά στην παρουσίαση των διαχρονικών δεδομένων, περιλαμβάνονται οι διαγνώσεις του πρώτου δεκαμήνου του κάθε έτους, ώστε να είναι εφικτή η σύγκριση με το τρέχον έτος.

Συνολικές διαγνώσεις HIV, κρούσματα AIDS, θάνατοι και άτομα υπό αντιρετροϊκή αγωγή

Σύμφωνα με το σύστημα υποχρεωτικής δήλωσης, μέχρι και την 31^η Οκτωβρίου του 2025, έχουν καταγραφεί στο Εθνικό Μητρώο HIV 21.815 περιστατικά HIV λοίμωξης (82% άνδρες). Από το σύνολο των ατόμων αυτών, 4.795 έχουν εμφανίσει AIDS και 3.721 έχουν αποβιώσει. Εντός του 2025, 11.549 άτομα με HIV λοίμωξη έλαβαν αντιρετροϊκή θεραπεία.

Νέες διαγνώσεις HIV (01/01/2025 - 31/10/2025)

Την περίοδο 01/01/2025 – 31/10/2025 διαγνώστηκαν και καταχωρίστηκαν στο Εθνικό Μητρώο HIV, 526 περιστατικά HIV λοίμωξης (5,1 ανά 100.000 πληθυσμού), εκ των οποίων τα 420 (79,9%) αφορούσαν σε άνδρες και τα 106 (20,1%) σε γυναίκες. Οι νέες διαγνώσεις HIV ανά 100.000 πληθυσμού για την περίοδο αυτή, κυμάνθηκαν σε χαμηλότερα επίπεδα συγκριτικά με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2024 (Σχήμα 1).

Σχήμα 1. Νέες διαγνώσεις HIV λοίμωξης ανά 100.000 πληθυσμού (Ιανουάριος-Οκτώβριος 2010-2025).

Κατηγορία μετάδοσης (01/01/2025 - 31/10/2025)

Τους πρώτους δέκα μήνες του 2025, τα περισσότερα περιστατικά που διαγνώσθηκαν και καταγράφηκαν στο Εθνικό Μητρώο HIV αφορούσαν σε άτομα που μολύνθηκαν μέσω της απροφύλακτης σεξουαλικής επαφής, κυρίως μεταξύ ανδρών. Ειδικότερα, οι 196 (37,3%) νέες διαγνώσεις HIV αφορούσαν σε άνδρες που είχαν απροφύλακτες σεξουαλικές επαφές με άνδρες, ενώ οι 76 (14,4%) αφορούσαν σε άτομα που μολύνθηκαν μέσω της απροφύλακτης ετεροφυλοφιλικής σεξουαλικής επαφής. Η από κοινού χρήση ενδοφλέβιων εξαρτησιογόνων ουσιών δηλώθηκε ως πιθανός τρόπος μόλυνσης για 66 (12,6%) νέα περιστατικά, ενώ ιδιαίτερα αυξημένος ήταν ο αριθμός των περιστατικών με ακαθόριστο ή μη συμπληρωμένο τρόπο μόλυνσης (35,7%) (Πίνακας 1). Έως τις 31/10/2025, δεν καταγράφηκε κανένα περιστατικό κάθετης μετάδοσης στην Ελλάδα.

Τρόπος μετάδοσης	Σύνολο	Άρρεν	Θήλυ
Σεξουαλική επαφή μεταξύ ανδρών	196 (37,3%)	196	-
Ετεροφυλοφιλική σεξουαλική επαφή	76 (14,4%)	31	45
Χρήση ενδοφλέβιων εξαρτησ. ουσιών	66 (12,6%)	57	9
Ακαθόριστος ή μη συμπληρωμένος	188 (35,7%)	136	52
Σύνολο	526	420	106

Πίνακας 1. Νέες διαγνώσεις HIV ανά τρόπο μετάδοσης και φύλο (01/01/2025 – 31/10/2025).

Μεταξύ των διαγνώσεων με γνωστό τρόπο μετάδοσης, περίπου 6 στα 10 περιστατικά (58,0%) μολύνθηκαν μέσω σεξουαλικής επαφής μεταξύ ανδρών, το 22,5% μέσω ετεροφυλοφιλικής σεξουαλικής επαφής και το 19,5% μέσω από κοινού χρήσης ενδοφλέβιων εξαρτησιογόνων ουσιών.

Σχήμα 2. Νέες διαγνώσεις HIV ανά τρόπο μετάδοσης από 01/01/2025 έως και 31/10/2025 (δεν περιλαμβάνονται τα περιστατικά, στα οποία δεν έχει προσδιοριστεί ο τρόπος μετάδοσης).

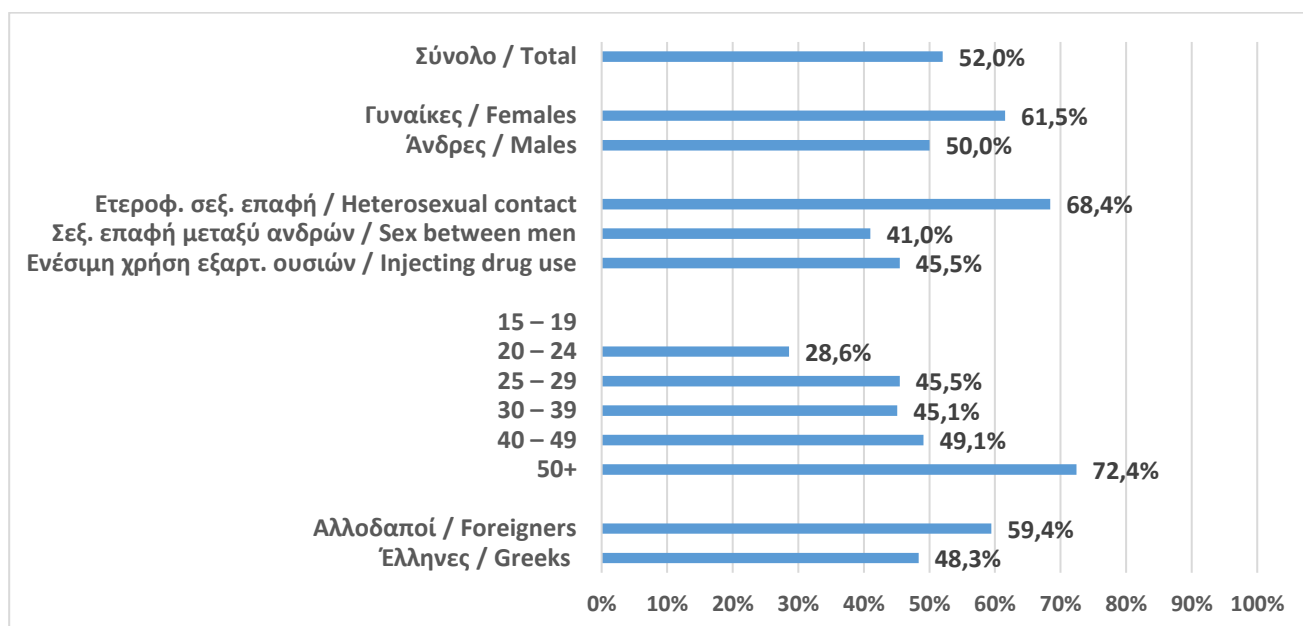
Εθνικότητα – Ηλικία κατά τη διάγνωση (01/01/2025-31/10/2025)

Το 60,5% (n=318) των διαγνώσεων HIV που πραγματοποιήθηκαν εντός των πρώτων δέκα μηνών του 2025, αφορούσε σε άτομα ελληνικής εθνικότητας, το 38,4% (n=202) σε άτομα προερχόμενα από χώρα του εξωτερικού, ενώ για το 1,1% (n=6) η συγκεκριμένη παράμετρος δεν είχε καταχωριστεί. Μεταξύ των περιστατικών αλλοδαπής εθνικότητας, η πλειοψηφία προερχόταν από χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής (27,7%), της Κεντρικής Ευρώπης (21,8%) και της Ανατολικής Ευρώπης (16,3%). Όσον αφορά στην ηλικία κατά τη διάγνωση, τα περισσότερα περιστατικά ανήκαν στις ηλικιακές ομάδες των 30-39 ετών (n=141 – 26,8%), 40-49 ετών (n=143 – 27,2%) και 50+ (n=129 – 24,5%).

Καθυστερημένη διάγνωση (01/01/2025-31/10/2025)

Το πρώτο δεκάμηνο του 2025, οι τιμές των CD4+ T-λεμφοκυττάρων κατά τη διάγνωση της HIV λοίμωξης ήταν διαθέσιμες για 260 άτομα (49,4%). Μεταξύ αυτών, περιλαμβάνονται 37 περιστατικά, τα οποία είχαν ήδη διαγνωστεί σε χώρα του εξωτερικού, τα οποία εξαιρούνται από την εκτίμηση του ποσοστού καθυστερημένης διάγνωσης. Μεταξύ των νέων διαγνώσεων με γνωστές τιμές CD4 κατά τη διάγνωση (n=223), οι 116 (52,0%) είχαν <350 κύτταρα/mm³. Όσον αφορά στα άτομα που είχαν μολυνθεί μέσω της απροφύλακτης σεξουαλικής επαφής μεταξύ ανδρών (διαθέσιμα CD4+ T-λεμφοκύτταρα για 100 άτομα), το ποσοστό των νέων διαγνώσεων με CD4+ T-λεμφοκύτταρα <350, ανήλθε σε 41,0% (n=41). Το αντίστοιχο ποσοστό σε άτομα που μολύνθηκαν μέσω ετεροφυλοφιλικής σεξουαλικής επαφής (διαθέσιμα CD4+ T-λεμφοκύτταρα για 38 άτομα) ήταν 68,4% (n=26), και σε άτομα που μολύνθηκαν μέσω ενέσιμης χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών (διαθέσιμα CD4+ T-λεμφοκύτταρα για 22 άτομα) ήταν 45,5% (n=10) (Σχήμα 3).

Το 2025 το ποσοστό των περιστατικών HIV με διαθέσιμη τιμή των CD4+ T-λεμφοκυττάρων κατά τη διάγνωση της HIV λοίμωξης στη χώρα μας, ήταν υψηλότερο σε σχέση με το 2023 και το 2024 (37,3% και 38,3%, αντίστοιχα), αλλά παραμένει χαμηλότερο σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη (2019: 70,3%, 2020: 70,5%, 2021: 69,8%, 2022: 66,7%), γεγονός που δυσχεραίνει την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων αναφορικά με την καθυστερημένη διάγνωση, τόσο στο σύνολο των περιστατικών, όσο και σε συγκεκριμένες υπο-ομάδες. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα, υψηλότερα ποσοστά καθυστερημένης διάγνωσης (CD4<350 κύτταρα/mm³), καταγράφηκαν στις γυναίκες (61,5%), στα άτομα που μολύνθηκαν μέσω ετεροφυλοφιλικής σεξουαλικής επαφής (68,4%), στα περιστατικά ηλικίας μεγαλύτερης των 50 ετών κατά τη διάγνωση (72,4%), και στα άτομα αλλοδαπής εθνικότητας (59,4%), ενώ τα χαμηλότερα παρατηρήθηκαν στους άνδρες που έχουν σεξουαλικές επαφές με άνδρες και στα άτομα ηλικίας 20-24 ετών κατά τη διάγνωση (41,0% και 28,6%, αντίστοιχα) (Σχήμα 3).

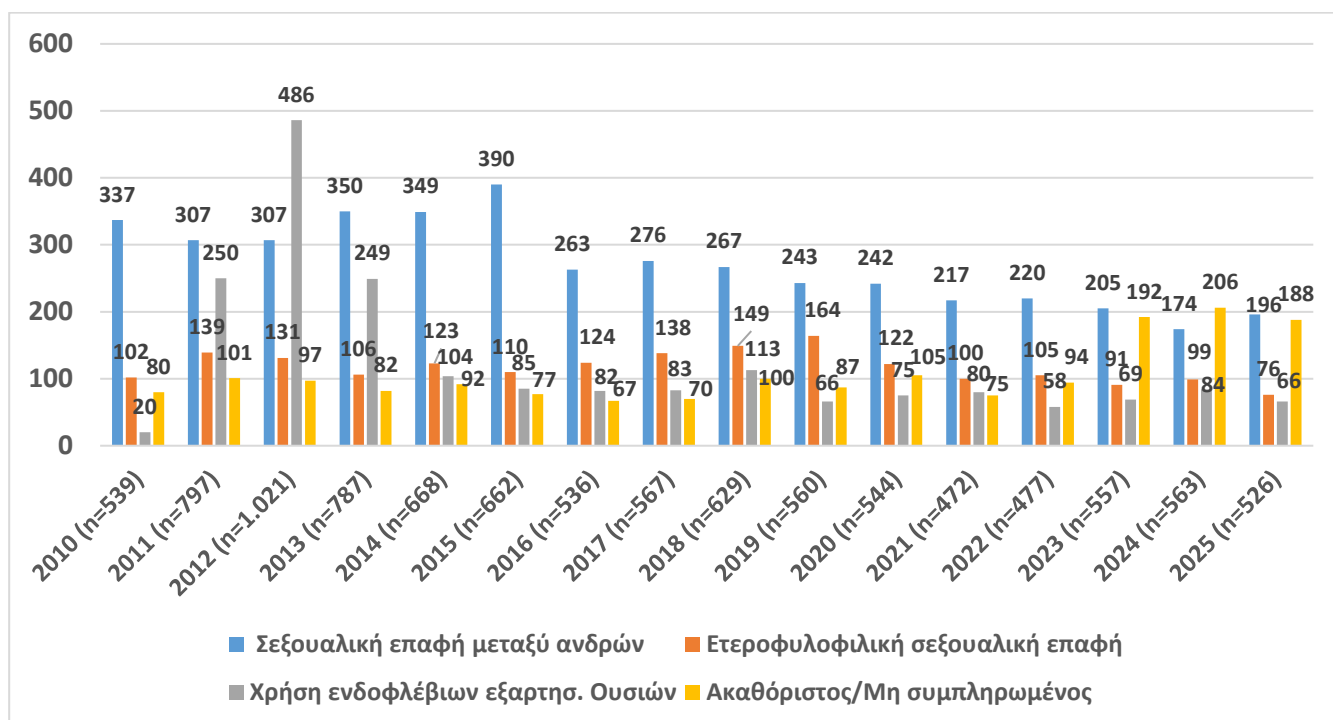

Σχήμα 3. Ποσοστό περιστατικών HIV που διαγνώστηκαν καθυστερημένα το 2025 (CD4<350 κύτταρα/mm³), ανά φύλο, κατηγορία μετάδοσης, ηλικιακή ομάδα και εθνικότητα (1/1/2025 - 31/10/2025).

Διαχρονικά δεδομένα (Ιανουάριος - Οκτώβριος 2010-2025)

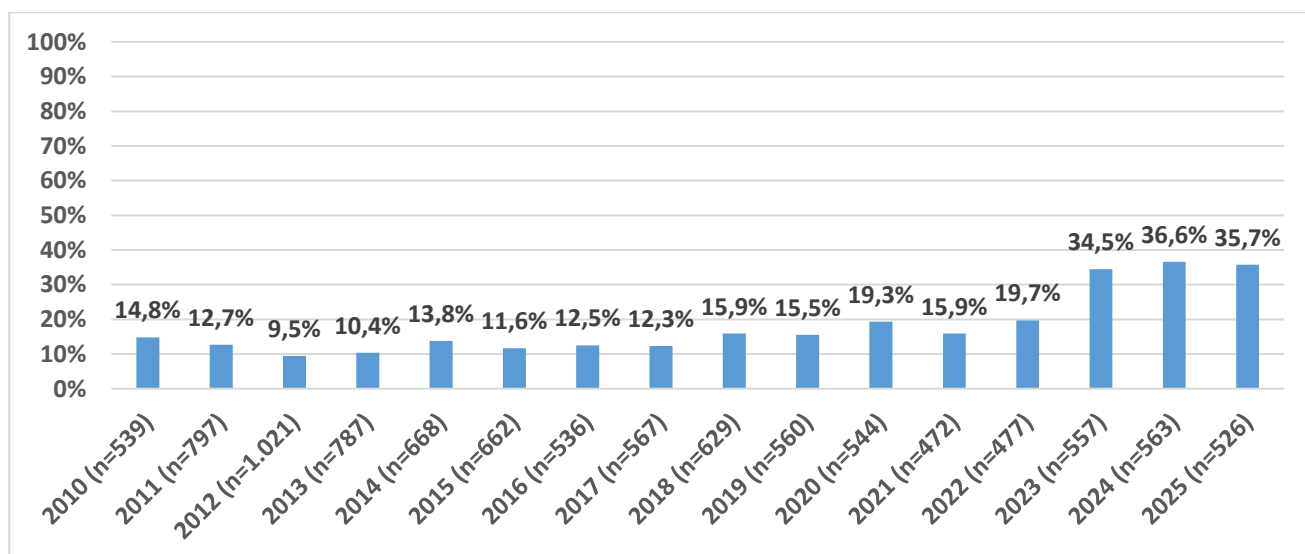
Από την έναρξη της παρακολούθησης της επιδημίας, οι νέες διαγνώσεις HIV αφορούν στην πλειοψηφία τους σε άτομα που μολύνθηκαν μέσω σεξουαλικής επαφής μεταξύ ανδρών και ακολουθεί, η ετεροφυλοφιλική σεξουαλική επαφή (Σχήμα 4). Εξάιρεση αποτελεί η χρονική περίοδος 2011 – 2013, κατά τη διάρκεια της οποίας σημειώθηκε σημαντική αύξηση στα περιστατικά που μολύνθηκαν μέσω της ενδοφλέβιας χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών. Ειδικότερα, το 2012, η μετάδοση λόγω της από κοινού χρήσης ενδοφλέβιων εξαρτησιογόνων ουσιών ήταν πρώτη σε συχνότητα (n=486), ξεπερνώντας τη σεξουαλική επαφή μεταξύ ανδρών (n=307). Μετά το 2013 σημειώνεται σταδιακή μείωση των νέων περιστατικών HIV που μολύνθηκαν μέσω της ενδοφλέβιας χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, χωρίς ωστόσο να έχουν προσεγγιστεί τα προ της επιδημίας του HIV στον συγκεκριμένο πληθυσμό, επίπεδα (Σχήμα 4). Το 2025, τα περιστατικά που μολύνθηκαν μέσω της από κοινού χρήσης ενδοφλέβιων εξαρτησιογόνων ουσιών μειώθηκαν κατά 21%, συγκριτικά με το 2024.

Τα έτη 2023 έως και 2025, είναι αξιοσημείωτη η αύξηση που παρατηρείται στα περιστατικά HIV, για τα οποία δεν έχει προσδιοριστεί ο τρόπος μετάδοσης (Σχήμα 5). Το 2025, οι διαγνώσεις HIV με ακαθόριστο τρόπο μόλυνσης ανήλθαν σε 188 (Σχήμα 4).

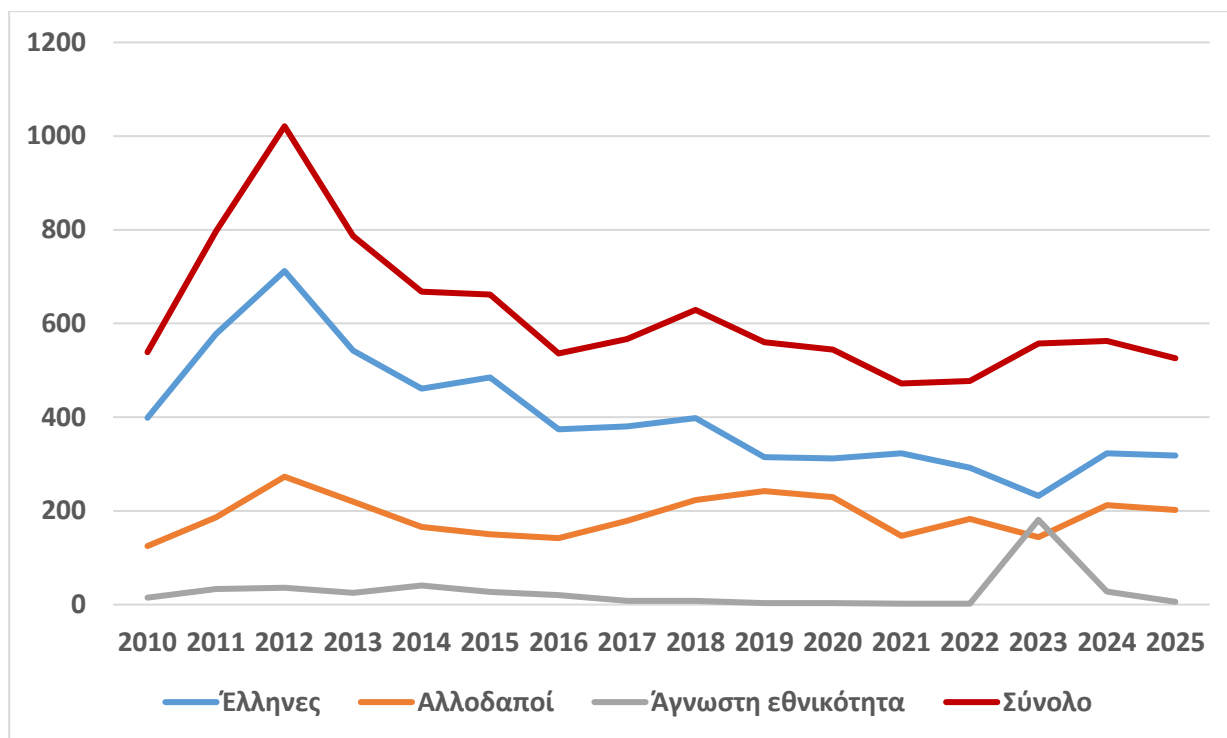
Σχήμα 4. Νέες διαγνώσεις HIV ανά κατηγορία μετάδοσης (Ιανουάριος - Οκτώβριος 2010-2025).

Διαχρονικά, το ποσοστό των νέων περιστατικών με ακαθόριστο τρόπο μόλυνσης δεν ξεπερνούσε το 20%. Ωστόσο, κατά το χρονικό διάστημα 2023 – 2025 σημειώθηκε σημαντική αύξηση των νέων διαγνώσεων για τις οποίες δεν είχε καταγραφεί η πιθανή κατηγορία μετάδοσης (2023: 34,5%, 2024: 36,6% και 2025: 35,7%), κάτι που δυσχεραίνει την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων αναφορικά με την κατανομή του τρόπου μόλυνσης (Σχήμα 5).

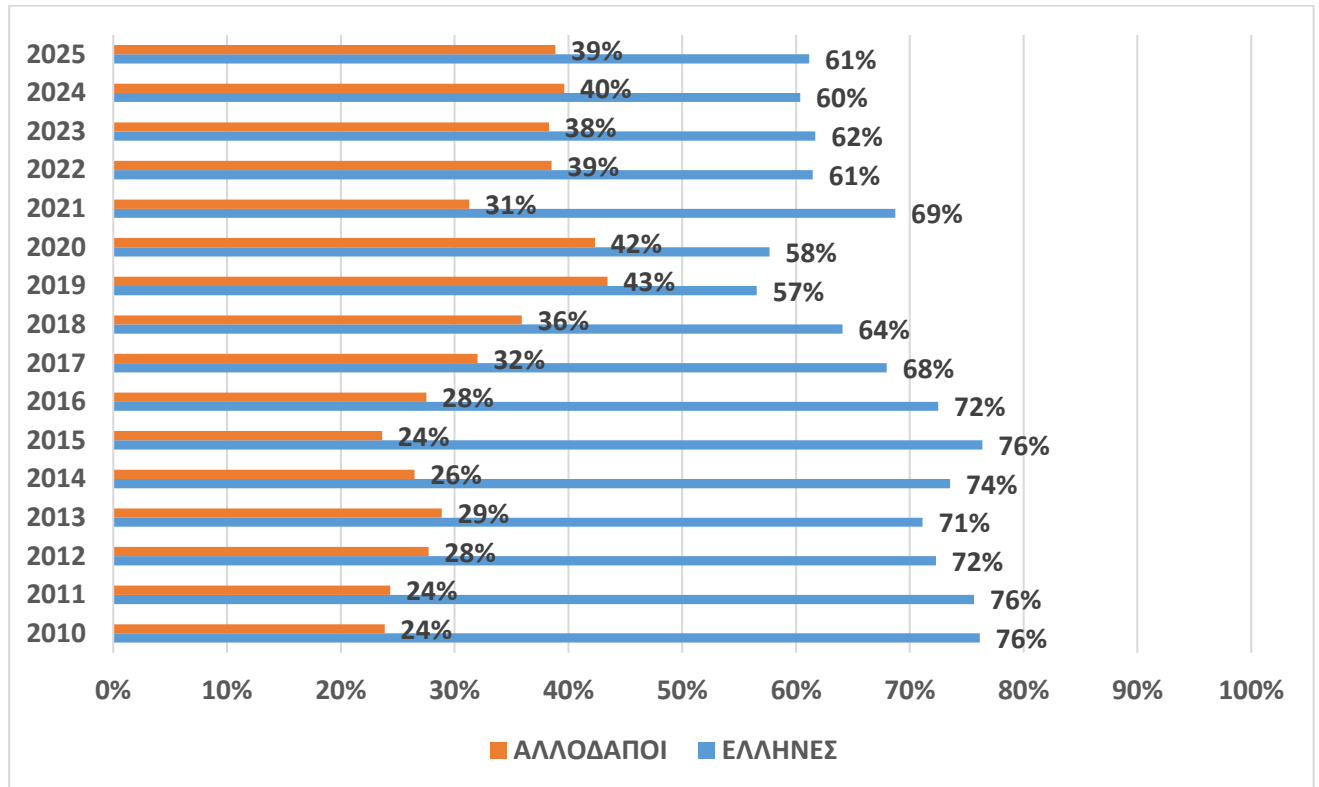

Σχήμα 5. Ποσοστό νέων διαγνώσεων με ακαθόριστο τρόπο μόλυνσης (Ιανουάριος - Οκτώβριος 2010-2025).

Σε όλη την πορεία της επιδημίας στη χώρα μας, οι νέες διαγνώσεις HIV αφορούν στην πλειοψηφία τους σε άτομα ελληνικής εθνικότητας. Κατά τα τελευταία έτη, ο απόλυτος αριθμός των ετήσιων διαγνώσεων περιστατικών που προέρχονται από χώρες του εξωτερικού είναι σχετικά σταθερός εμφανίζοντας μικρές αυξομειώσεις (Σχήμα 6). Όσον αφορά στην ποσοστιαία αναλογία των ατόμων αλλοδαπής εθνικότητας επί του συνόλου των ετήσιων διαγνώσεων με γνωστή εθνικότητα, κατά την τελευταία τετραετία κυμαίνεται από 38% (το 2023) έως 40% (το 2024) (Σχήμα 7).

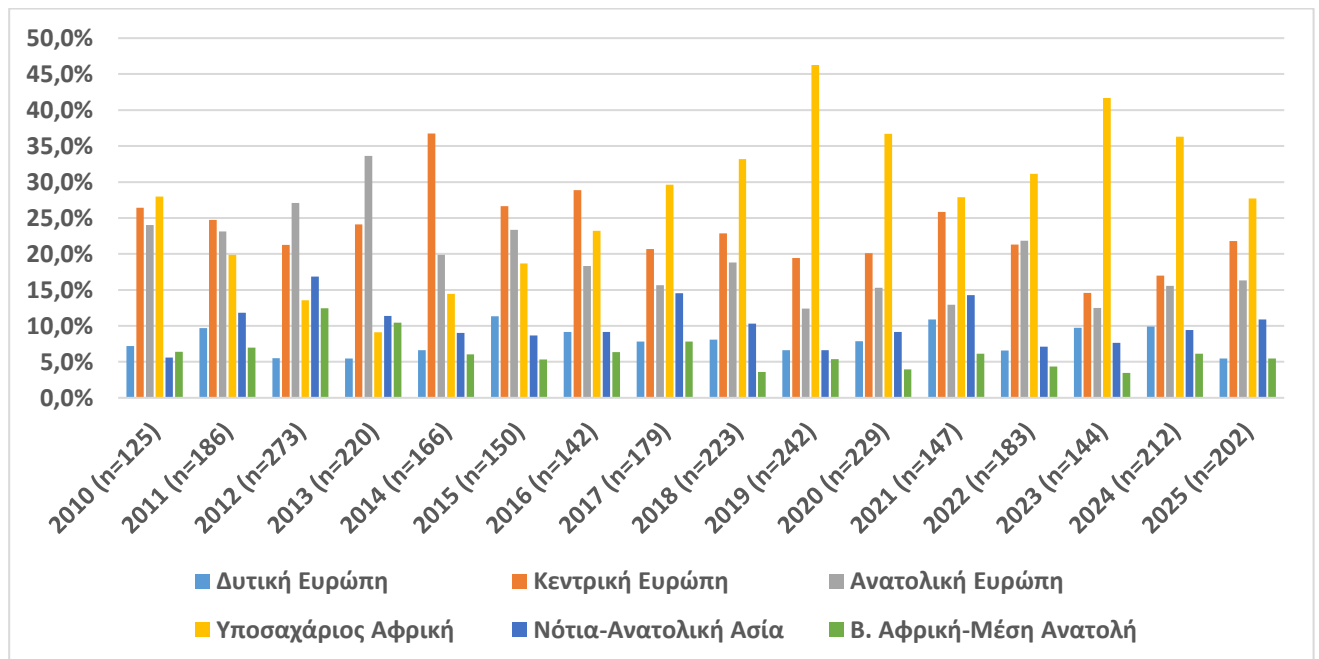

Σχήμα 6. Ετήσιες διαγνώσεις HIV συνολικά και ανά εθνικότητα (Ιανουάριος-Οκτώβριος 2010-2025).

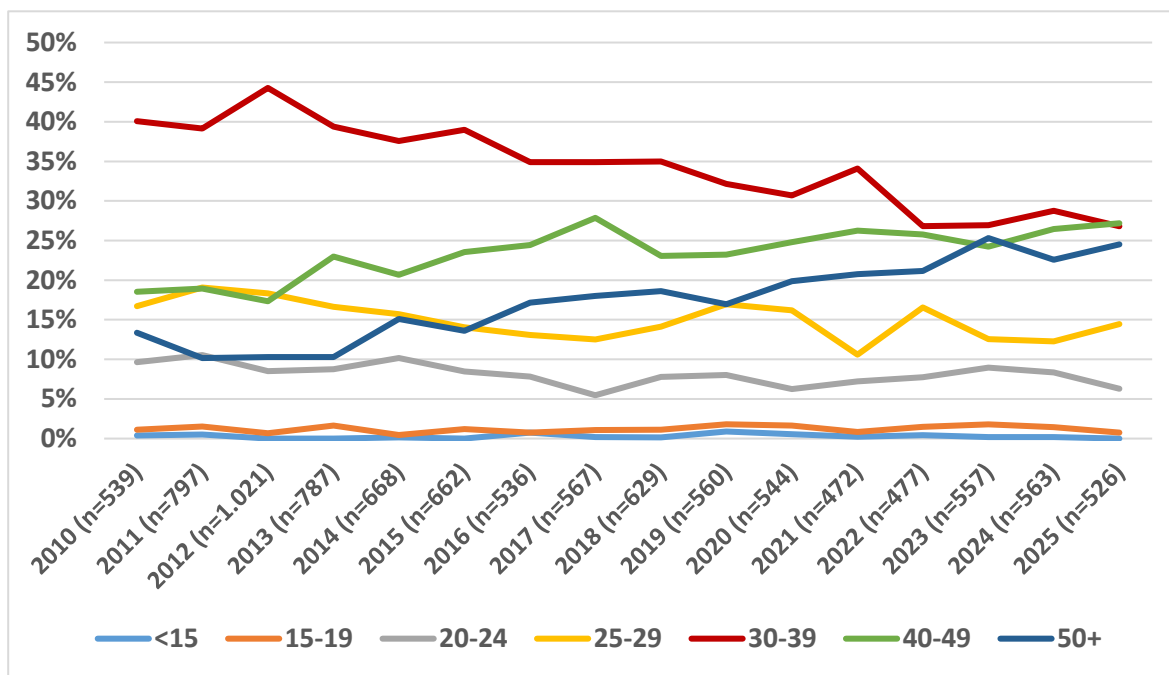
Σχήμα 7. Ποσοστιαία κατανομή ετήσιων διαγνώσεων ανά εθνικότητα - δεν περιλαμβάνονται τα περιστατικά με άγνωστη εθνικότητα (Ιανουάριος-Οκτώβριος 2010-2025).

Κατά τα τελευταία έτη, η πλειοψηφία των νέων διαγνώσεων αλλοδαπής εθνικότητας αφορούν σε άτομα προερχόμενα από την Υποσαχάρια Αφρική, την Κεντρική και την Ανατολική Ευρώπη (Σχήμα 8).

Σχήμα 8. Ποσοστιαία κατανομή των νέων διαγνώσεων HIV στα άτομα αλλοδαπής εθνικότητας ανά γεωγραφική περιοχή (Ιανουάριος-Οκτώβριος 2010-2025).

Από την ανάλυση των νέων διαγνώσεων των τελευταίων 16 ετών κατά ηλικιακή ομάδα, φαίνεται ότι έως και το 2024, επικρατούσα ηλικιακή ομάδα κατά τη διάγνωση ήταν αυτή των 30-39 ετών και ακολουθούσαν οι ομάδες των 40-49 και 50+ ετών. Το 2025, η πλειοψηφία των νέων διαγνώσεων αφορούσε στην ηλικιακή ομάδα των 40-49 ετών και ακολουθούσαν με μικρή διαφορά οι ηλικιακές ομάδες των 30-39 και 50+. Τα τελευταία έτη παρατηρείται αύξηση του ποσοστού των νέων διαγνώσεων ηλικίας ≥ 50 ετών, οι οποίες το 2023 ξεπέρασαν αυτές της ηλικιακής ομάδας των 40-49 ετών που διαχρονικά υπερτερούσαν αυτών αριθμητικά. Όσον αφορά στις λοιπές ηλικιακές ομάδες (<15, 15-19, 20-24 και 25-29 ετών), η ποσοστιαία κατανομή τους κυμαίνεται σε χαμηλότερα επίπεδα (<15%) εμφανίζοντας μικρές αυξομειώσεις (Σχήμα 9).

Σχήμα 9. Ποσοστιαία κατανομή των νέων διαγνώσεων HIV λοίμωξης κατά ηλικιακή ομάδα κατά τη διάγνωση (Ιανουάριος-Οκτώβριος 2010-2025).

Σύνοψη

- Οι νέες διαγνώσεις HIV κυμαίνονται σε παρόμοια επίπεδα με την προηγούμενη χρονιά (526 που αντιστοιχούν σε 5,1 ανά 100.000 πληθυσμού).
- Συχνότερος τρόπος μόλυνσης ήταν η σεξουαλική επαφή, κυρίως μεταξύ ανδρών (37,3% των νέων διαγνώσεων).
- Τα περιστατικά που μολύνθηκαν μέσω από κοινού χρήσης ενδοφλέβιων εξαρτησιογόνων ουσιών μειώθηκαν κατά 21%, συγκριτικά με το 2024, χωρίς ωστόσο να έχουν προσεγγιστεί τα προ της επιδημικής έκρηξης που σημειώθηκε το 2011 επίπεδα.
- Παραμένει αυξημένο το ποσοστό των νέων διαγνώσεων με ακαθόριστο τρόπο μόλυνσης (35,7% των νέων διαγνώσεων).
- Το 39% των νέων διαγνώσεων με γνωστή χώρα προέλευσης, είχε αλλοδαπή εθνικότητα.
- Προεξάρχουσες ηλικιακές ομάδες κατά τη διάγνωση, το τρέχον έτος, ήταν αυτές των 30-39 και 40-49 ετών.
- Το 52% των περιστατικών που καταγράφηκαν το πρώτο δεκάμηνο του 2025, διαγνώστηκε καθυστερημένα. Τα υψηλότερα ποσοστά καθυστερημένης διάγνωσης σημειώθηκαν στις γυναίκες (61,5%), στα ετεροφυλόφιλα άτομα (68,4%), στα άτομα ηλικίας 50+ ετών (72,4%) και στα άτομα αλλοδαπής εθνικότητας (59,4%), και τα χαμηλότερα στους άνδρες που έχουν σεξουαλικές επαφές με άνδρες (41,0%) και στα άτομα ηλικίας 20-24 ετών (28,6%).
- Το 2025, αν και βελτιώθηκε η πληρότητα των CD4+ T-λεμφοκυττάρων κατά τη διάγνωση, παραμένει σε χαμηλά επίπεδα.
- Η χαμηλή πληρότητα σε παραμέτρους ιδιαίτερα σημαντικές για την επιδημιολογική επιτήρηση της HIV λοίμωξης, όπως είναι οι τιμές των CD4+ T-λεμφοκυττάρων κατά τη διάγνωση και ο πιθανός τρόπος μόλυνσης δυσχεραίνει την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων.

Η διαχείριση και ανάλυση των δεδομένων πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Τμήμα Διαχείρισης Δεδομένων του ΕΟΔΥ